

Dr. David A. deSilva , Waebrania, Kipindi cha 7b, Waebrania 7:1-8:13: Ukuhani Bora, Agano Bora (Sehemu ya 2)

© 2024 David deSilva na Ted Hildebrandt

Mwanzoni mwa sura ya 8, mwandishi anaendelea na ufafanuzi wake wa huduma ya kikuhanu ya Yesu kwa maelezo ya wazi ya wazo kuu au jambo kuu, cephalon ambayo majadiliano yaliyotangulia yamekuwa yakiendesha. Jambo kuu kuhusiana na mambo haya yanayosemwa hapa ni hili. Tunaye kuhani mkuu namna hii, aliyeketi mkono wa kuume wa kiti cha enzi cha ukuu mbinguni, mhudumu wa patakatifu, na ile hema ya kweli aliyoiweka Bwana, wala si mwanadamu.

Mwandishi hapa anaangazia upya hoja, ambayo, kutokana na hatua hii, itachukua maelezo ya dhabihu iliyo bora zaidi ya Yesu ya ukuhani katika mahali pazuri pa upatanishi. Mwandishi pia anathibitisha tena kwa wasikilizaji kufurahia kwao faida kuu ambazo mwandishi anazielezea na hivyo msingi wao wa matumaini na kuendelea kuwekeza katika ahadi zao za awali za kuendelea kutafuta baraka za Mungu. Kipengele cha pili hasa huchochea mawaidha ya vitendo yanayoambatana na hotuba kuu katika sura ya 4, mstari wa 14 hadi 16, na sura ya 10, mistari ya 19 hadi 25, ambapo mwandishi huendelea kuwatia moyo wasikilizaji kuelekeza fikira zao na nguvu zao moja kwa moja kuelekea mtu mwingine na mwingine na kituo hicho ambapo Mungu anapatikana kama mahali pa tumaini lao.

Katika ufunguzi wa sura ya 8, tunasikia tena Zaburi 110, mstari wa 1 , katika muunganisho wa mawazo ya kuteuliwa na Mungu kuwa kuhani na kuketi kwenye mkono wa kuume wa Mungu. Huenda mwandishi aliona mpangilio wa matukio haya katika Zaburi 110 kuwa muhimu. Katika Zaburi 110, mstari wa 1, Mungu anamwalika mtu huyu katika ulimwengu wa roho kuketi mkono wa kuume wa Mungu.

Baadaye kidogo katika mstari wa nne, Mungu anaweka takwimu hii kwa utaratibu mpya wa ukuhani. Mwandishi wa Waebrania anasoma zaburi hii kama inayodokeza ukuhani wa kimbangu, ambao utatekelezwa kutoka sehemu ya juu ya upande wa kulia wa kiti cha enzi cha Mungu mwenyewe katika ulimwengu usioonekana badala ya katika uumbaji huu wa kimwili unaoonekana. Itatekelezwa katika hema ya kweli, ile ambayo Bwana aliiweka na si mwanadamu.

Maandiko mengine ya karne za kwanza KK na AD yanashuhudia mwelekeo wa kuhakiki mahekalu ya kidunia kama mahali patakatifu duni kwa vile yamejengwa kwa mikono ya wanadamu. Tunapata hili, kwa mfano, kuelekea mwisho wa hotuba ya Stefano katika Matendo sura ya 7 au katika mchakato wa hotuba ya utetezi ya Paulo mbele ya Areopago katika Matendo sura ya 17. Mwandishi wa Waebrania inaonekana kuleta mada hii ya ukosoaji hapa, na anatofautisha asili ya kibinadamu ya

patakatifu popote duniani na asili ya milele ya kimungu ili kuhudumu kama kuhani wa mbinguni.

Asili ya mahali hapo ni bora zaidi kuliko maskani yoyote ya kidunia, kwa kuwa mtengenezaji wa hema hiyo ya mbinguni ni mkuu kuliko wajenzi wa mahekalu ya kidunia. Kwa hivyo mwandishi anatoa mwelekeo wa kufikiria juu ya uumbaji wa mwanadamu dhidi ya uumbaji wa Mungu, unaoonekana na wa kidunia dhidi ya asiyeonekana na wa mbinguni ili kusisitiza mahali bora zaidi ambapo Yesu anaweka ukuhani wake. Mstari unaofuata unatanguliza dhabihu zinazotolewa na kuhani huyu bora katika mahali pazuri zaidi, mada ambayo itajadiliwa kidogo sana katika sura ya 9 na 10.

Mwandishi anaandika kwamba kila kuhani huwekwa ili kutoa zawadi na dhabihu, kwa sababu hiyo ilikuwa lazima kwake, yaani, Yesu, kuwa na kitu cha kutoa. Ufafanuzi wa jukumu na wajibu wa kuhani unakumbuka ufafanuzi wa awali uliotolewa katika Waebrania 5 mstari wa 1. Kazi kuu ya makuhani katika maagizo ya Torati, Pentateuch, na vitabu vitano vya Musa ni utoaji wa dhabihu ili Yesu afanye kazi ya kuhani, ingekuwa lazima pia kwake kuwa na kitu cha kutoa. Mwandishi ataendeleza asili, kibali, na ufanisi wa dhabihu hii baadaye.

Hivi sasa, anaendelea kujibu swali lisiloeleweka. Ikiwa Yesu hakuwa mahali pa mbinguni, je, angeweza kuwa kuhani hata kidogo? Kwa hiyo, tunasoma katika mstari wa 4, kama angekuwa duniani, hangekuwa kuhani kwa kuwa tayari kuna wale wanaotoa zawadi kulingana na sheria. Hii ni hoja kutoka kinyume katika kuunga mkono dai la awali la aya ya 1 na 2 hapa katika sura ya 8 kwamba tunamwona Yesu kama kuhani mbinguni.

Kinyume chake, ikiwa Yesu angali duniani, hangekuwa kuhani. Dhana hapa ni kwamba Yesu ni kuhani mahali fulani, na kama hayuko duniani, kwa kuwa hangestahili kutoa aina za dhabihu ambazo Torati inaagiza, lazima awe kuhani mbinguni. Kuhusu mantiki ambayo mwandishi anatoa hapa kwa vile tayari kuna wale wanaotoa zawadi kulingana na sheria, mwandishi anatoa kwa mara nyingine tena ukweli kwamba Yesu alitokana na Yuda badala ya Lawi.

Mwandishi tayari amekiri katika sura ya 7, mstari wa 14, kwamba Yesu alisimama nje ya sifa za Torati za ukuhani kulingana na ukoo wa ukoo kutoka kwa Lawi jinsi walivyo. Kwa hivyo, tunaona baadhi ya hoja hizi zikiendelea katika kifungu hiki. Kwa kuwa ni lazima Yesu awe kuhani, kama vile Zaburi ya 110 mstari wa 4 inavyotangaza, na kwa kuwa hawezi kuwa kuhani katika patakatifu pa duniani, panapodhibitiwa na Torati, pamoja na kanuni zake zenyewe kwa kile kinachowastahilisha makuhani, kwa hiyo yeye ni kuhani katika patakatifu pa mbinguni, patakatifu pa pekee palipounganishwa kihalali na Mungu mmoja.

Kwa kujibu tangazo la mwandishi juu ya ukuhani wa Yesu katika patakatifu pa mbinguni, tunaweza kuuliza vizuri, ni patakatifu gani la mbinguni? Wakristo wa karne ya ishirini moja hawafikirii kwa kawaida jioografia ya mbinguni, kana kwamba, katika suala la hekalu na matambiko na vifaa vyake. Lakini katika karne zilizokaribia zamu ya enzi hiyo, halikuwa jambo la kawaida hata kidogo kufikiria mbingu na mahali ambapo Mungu anakaa kikamili kama, kwa kweli, mfano wa mahali ambapo Mungu anakaa duniani. Kama vile mwandishi wa Waebrania anavyoendelea kuandika, wale watoao zawadi kwa mujibu wa sheria ni kielelezo na kivuli cha mambo ya mbinguni.

Kama vile Musa alivyoonywa, alipokuwa karibu kuikamilisha ile hema, hakikisha kwamba ufanye vitu vyote, kwa mfano ule ulioonyeshwa mlimani. Mwandishi anatangeliza usomaji wa Kutoka 25, mstari wa 40 hapa ili kuthibitisha asili ya pili ya hekalu la duniani, ambayo ni nakala tu, na kuwepo kwa hekalu la msingi la mbinguni, ambalo hekalu la kidunia au maskani ni mfano. Wazo la kuwa na mshirika wa mbinguni kwa hekalu la Yerusalemu au maskani ya jangwani lilikuwa la kawaida katika Uyahudi wa zama za Kigiriki, kama ilivyokuwa rufaa kwa ufafanuzi wa Kutoka 25 40 kuunga mkono imani hii.

Katika Henoko wa Kwanza, sehemu ya Henoko wa Kwanza ambayo ilianza labda kutoka mwishoni mwa karne ya tatu au mapema karne ya pili KK, tunapata mwandishi akizungumza juu ya nyumba ya vyumba viwili mbinguni, na kiti cha enzi cha Mungu katika chumba cha pili. Mpangilio wa makao ya mbinguni ya Mungu kwa hiyo ni mwonekano wa wazi wa nyumba ya Mungu ya kidunia pamoja na mahali pake patakatifu pa patakatifu, mahali patakatifu na patakatifu zaidi ambapo uwepo wa Mungu unapatikana hasa. Hekima ya Sulemani, maandishi ya Kiyahudi ya Kigiriki kutoka mwanzoni mwa karne ya kwanza BK, pia yanaonyesha kuenea kwa motifu hii wakati mwandishi wake anachukua sura ya Sulemani.

Sifa kwa Mungu katika sura ya 9, mstari wa 8, ulisema ujenge hekalu juu ya mlima wako mtakatifu na madhabahu katika jiji la makao yako, mfano wa hema takatifu ulilotayarisha tangu mwanzo. Baruku wa Pili, apocalypse ya Kiyahudi kutoka karibu mwaka 100 BK, inaonyesha Mungu akimfariji Baruku kuhusu hatima ya Yerusalemu na uharibifu wake na Nebukadneza kwa kuthibitisha ukweli wa Yerusalemu ya mbinguni pamoja na hekalu lake, jambo ambalo Mungu alikuwa ameonyesha kwa Adamu na kwa Musa muda mrefu uliopita, hekalu la kweli ambalo halingeweza kuguswa na majeshi ya Mataifa. Kitabu cha Ufunuo pia kina madokezo mengi kuhusu hekalu la mbinguni na vilevile vyombo vyake mbalimbali.

Mwandishi wa Waebrania pia aliamini kuwepo kwa maskani hii, hekalu hili katika ulimwengu wa Mungu, ambalo lilitayarishwa tangu mwanzo ili kwamba ni mfano halisi, kama mhubiri mwenyewe anavyoiweka katika Waebrania 8:5, ambayo maskani ya duniani ni kinyume cha aina, kama mwandishi atakavyosema katika sura ya 9 mstari wa 24. Ni kivuli, nakala. Sasa, tunapokumbana na maneno kama nakala na kivuli, kwa kawaida tunaweza kufikiria fasili za platonian za ukweli, ambapo kile

ambacho ni halisi kinapatikana katika uwanja wa mawazo, eneo la miundo ya kiakili, ambapo uwakilishi wa kimwili hapa katika ulimwengu unaoonekana ni nakala au mifano tu, uwakilishi wa pili wa aina hizo bora au za kimawazo.

Lakini mwandishi wa Waebrania hakuwa mwana Plato. Angekubali kwamba mambo halisi yasiyoonekana ni bora kuliko uigaji wao wa kimwili, lakini anaweka masadikisho hayo kwa uthabiti ndani ya Kosmolojia ya Kiyahudi. Hiyo ni kusema, yeye halinganishi kinachoonekana na nyenzo na ulimwengu wa mawazo lakini badala yake na ulimwengu wa milele wa mbinguni, ambao hauonekani kwa sasa lakini hautaonekana kila wakati.

Pia anaiweka ndani ya mfumo wa muda unaolingana na shauku ya Kiyahudi-Kikristo katika mchezo wa kuigiza unaojitokeza kihistoria wa ukombozi na eskatologia ambao ungekuwa ngeni kabisa kwa mawazo ya Plato. Mwandishi sasa anarudi katika hatua hii katika mstari wa 6 kwenye tasnifu yake akitumia maneno mapya kueleza wazo lile lile linalopatikana katika sura ya 8, mistari ya 1 na 2. Lakini sasa, amepokea huduma inayolingana na hiyo iliyo bora zaidi kwa kuwa yeye ndiye mpatanishi wa agano lililo bora zaidi, ambalo liliwekwa kisheria kwa msingi wa ahadi zilizo bora zaidi. Huduma ya Yesu ni matokeo ya agano jipya, ambayo yenyewe ni matokeo ya ahadi bora zaidi.

Hayo yote yanahakikishwa na kiapo cha Mungu kuhusiana na ukuhani wa Yesu na, kwa kuongezea, agano jipya linaloambatanishwa nao. Hili litampeleka mwandishi kwenye moja ya madai ya kustaajabisha sana anayotoa kuhusu agano la kale katika mwendo wa mahubiri yake katika sehemu iliyosalia ya sura ya 8. Katika Waebrania 8 mistari ya 7 hadi 13, mwandishi sasa anatoa ushahidi wa kimaandiko kwa ajili ya kuweka kando agano la kale kwa ajili ya agano jipya na lenye ufanisi zaidi, akikariri Yeremia 31 mistari ya 31. mwandishi ataendeleza kwa urefu katika Waebrania 9.1 hadi 10.18. Kinachofuata basi katika Waebrania 8:7 hadi 13 ni uthibitisho wa dai ambalo mwandishi alitoa katika mstari wa 6 kwamba Yesu ndiye mpatanishi wa agano lililo bora zaidi ambalo limejengwa juu ya ahadi zilizo bora zaidi.

Wakati huo huo, hutoa mpito kwa sehemu inayofuata ya mabishano. Mwandishi anakaribia usomaji wake wa Yeremia kwa hoja kutoka kinyume. Anaandika kwamba kama la kwanza lingekuwa halina dosari, mahali haingetafutwa kwa sekunde.

Kisha, anakariri andiko la Yeremia ili kuthibitisha kwamba Mungu mwenyewe alikuwa ameweka kando agano la kwanza kuwa halifanyi kazi, akiweka wakati ambapo angefanya agano jipya ambalo lingekuwa na matokeo na hivyo bora zaidi. Kwa mara nyingine tena, kronolojia ya maneno ya Mungu yathibitisha kuwa muhimu. Akizungumza kupitia Yeremia, baada ya karne nyingi za utendaji wa ukuhani wa Walawi chini ya kanuni za Torati, Mungu aonekana akiweka kando agano lililopo kwa ajili ya lile ambalo atafanya pamoja na watu wake hivi karibuni.

Kama vile mwandishi anavyoendelea, kwa kuwaonea makosa, asema, tazama, siku zinakuja, asema Bwana, nitakapofanya na nyumba ya Israeli, na nyumba ya Yuda, agano jipya, si kwa agano lile nililofanya na baba zao, siku ile nilipowashika mkono niwatoe katika nchi ya Misri; kwa sababu hawakukaa katika agano langu, nami nikaacha kuwatunza, asema Bwana. Sehemu hii ya kwanza ya kisomo inatoa lawama ya Mungu kwa wale ambao walishindwa kutekeleza agano la kwanza kwa ubora. Akitafuta kosa kwao, asema, hawakudumu katika agano langu, na kwa hiyo sikuwa na wasiwasi juu yao, asema Bwana.

Mwandishi anaweza kukusudia wasikilizaji wake wakumbuke hasa mfano wa kizazi ambacho Mungu alikiongoza kutoka Misri kwa mkono lakini kilichomwasi Mungu na kuishia kufa jangwani, kielelezo ambacho mhubiri tayari amekuza kwa urefu fulani katika Waebrania 3:7 hadi 4:11. Nusu ya pili ya usomaji wa maandishi kutoka kwa Yeremia hutoa maandishi ya ahadi bora zenyewe. Hili ndilo agano nitakalofanya na nyumba ya Israeli baada ya siku zile, asema Bwana.

Nikiweka sheria zangu katika nia zao, nitaziandika mioyoni mwao, nami nitakuwa Mungu kwao, nao watakuwa watu wangu, wala hawatamfundisha kila mtu jirani yake, wala ndugu yake au dada yake, wakisema, Mjue Bwana; kwa maana watanijua wote tangu aliye mdogo hata aliye mkubwa miongoni mwao; kwa maana nitawasamehe makosa yao na makosa yao. Hakika sitakumbuka tena. Sehemu hii ya andiko la Yeremia inazungumza kwanza juu ya kuingizwa ndani kwa amri za Mungu, ujuzi wa ndani na kujitolea kuishi kulingana na sheria za Mungu.

Mwandishi haoni maoni yake juu ya aya hii katika ufafanuzi unaofuata, lakini inaangazia kwa uwazi kupendezwa kwake na katika mahubiri yote kwa waumini wanaoishi ili kumpendeza Mungu na kuepuka yale ambayo Mungu anachukia, wakiweka mioyo yao kwa Mungu na juu ya upendeleo wa Mungu katika uaminifu wa uaminifu na kutii amri za Mungu kwao, wakiishi kwa upendo wa jirani, ambao ni kiini cha sheria ya Mungu. Mstari mmoja katika kifungu hiki ulikaririwa kutoka kwa Yeremia, na kwa hakika kila mmoja hatamfundisha tena raia mwenzake au jirani yake, akisema, mjue Bwana, huenda mwanzoni ukaonekana kupingana na himizo la mwandishi katika Waebrania 5, mstari wa 11 hadi 14, ambapo mwandishi anawatia moyo waamini waziwazi kufundishana. Kuna, hata hivyo, mwandishi ana akilini haja ya kuendelea kuimarisha mtazamo wa ulimwengu na ethos ya utamaduni wa Kikristo kwa mtu mwingine, jambo ambalo yeye huita nje katika mahubiri.

Kwa maana ya ndani zaidi, hata hivyo, mwandishi angethibitisha kwamba wanajamii wote wamemjua Bwana kwa undani kupitia uzoefu wa Roho Mtakatifu, ambaye anarejelea katika sura zote mbili, mistari ya 3 na 4, na sura ya 6, mistari ya 4 na 5. Wanahitaji tu kuhimizana ili kuwa waaminifu kwa ujuzi wa Mungu ambao wamepokea. Muunganisho wa mwisho kutoka kwa Yeremia 31-34 ni kwamba, nitakuwa mwenye rehema kuhusu maovu yao na dhambi zao, hakika sitakumbuka tena. Hili linajitokeza kama hoja muhimu kwa hoja inayofuata.

Hakika, mistari hii itatokea tena katika Waebrania sura ya 10, mstari wa 17, kama hitimisho ambalo Waebrania 9, 1 hadi 10, 18 inaongoza. Kuondolewa kabisa kwa dhambi hizo zinazofanya dhamiri kuwa najisi kungemaanisha kwamba waabudu wangeweza kumkaribia Mungu Mtakatifu kwa kutazamia kikamili kibali na msaada badala ya kutazamia kwamba utakatifu wa Mungu ungejilinda dhidi ya kuchafuliwa kwa kumchoma moto mvamizi asiye safi. Mwandishi ataendelea katika sura zinazofuata ili kusitawisha jinsi dhabihu ya Yesu juu yake mwenyewe na toleo la damu yake kwa utiifu kwa Mungu inavyoathiri utakaso huu madhubuti wa dhambi na kufanya ufikiaji wa uso kwa uso kati ya Mungu na wateja wa Yesu iwezekanavyo, tofauti kabisa na mipaka iliyowekwa juu ya ufikiaji wa Mungu chini ya agano la kale.

Mwandishi anahitimisha sehemu hii kwa kauli yenye utata ifuatayo. Kwa kusema mpya, anaifanya ya kwanza kuwa kuukuu, na kile kinachozeeke na kuchakaa kinakaribia kutoweka. Mwandishi hapa anatoa maana ya kifungu, haswa matumizi ya Yeremia ya kivumishi kipya kuelezea agano ambalo Mungu angefanya.

Akiliita agano la pili kuwa jipya, sababu za mwandishi hulifanya lile la kwanza kuwa kuukuu, ambalo hubeba maana ya pili ya kubatilishwa kwani agano hilo halikuzeeka tu, bali Mungu alilifanya kuwa limepitwa na wakati. Mwandishi anaongeza makisio ya ziada kuhusu maana ya kukua kizamani na kuzeeka. Inamaanisha kuwa kuna kitu kiko njiani kuelekea kutoweka kutoka kwa ukweli huu.

Kwa njia hii, mwandishi anaambatanisha agano la kale na uumbaji wa kimwili, unaoonekana ambao unapita na kuwasilisha uhusiano ulioanzishwa kati ya wanadamu na Mungu kupitia Yesu kama kifungo cha kiagano cha kiagano kitakachodumu, na kuongeza tena thamani ya kushikilia uhusiano huu kwa wale wanaohutubiwa, ambao baadhi yao wanaweza kujaribiwa kuuacha. Mwandishi ameendeleza malengo yake ya kichungaji kwa wasikilizaji wake kwa njia kadhaa katika sura ya saba na ya nane. Kwanza, anaendelea kukazia juu ya wasikilizaji heshima isiyo na kifani ya Yesu, hapa kwa njia ya kuthibitisha kwamba mahali pa Yesu katika utaratibu wa Mungu wa ulimwengu wote panasimama juu sana na zaidi ya ile ya makuhani waliopewa heshima ya kumtumikia Mungu katika maskani na hekalu la Mungu la kidunia.

Ukoo wa Haruni na ukoo mpana zaidi wa Lawi kwa hakika unaheshimiwa katika historia takatifu ya Mungu, lakini Yesu na utaratibu wake wa kikuhani wanasimama kwenye ndege iliyo juu yao. Mwandishi pia amethibitisha, kwa msingi wa mamlaka ya kimaandiko, uhalisi wa mambo yasiyoonekana anayozungumza. Azungumza juu ya kuwekwa rasmi kwa Yesu kuwa kuhani mkuu baada ya utaratibu wa Melkizedeki katika hekalu la kimbingu, ambalo hekalu linaloonekana katika Yerusalemu ni kielelezo tu.

Hii ni njia moja tu zaidi ambayo mwandishi anajaribu kuwafanya wasikilizaji kuwazia na kuibua taswira ya ulimwengu usioonekana, usioonekana wa ulimwengu wa Mungu kama kitu halisi, kwa mfano, jiografia na usanifu halisi kama kitu chochote wanachoona kimechongwa kutoka kwa marumaru na mawe ya chokaa karibu nao katika miji yao. Ufalme wa Mungu ni halisi vile vile. Pia, kupitia mwito kwa Yeremia, ameonyesha uamuzi wa kimungu wa kuweka kando agano la kwanza pamoja na ukuhani walo uliowekwa rasmi na kuratibiwa ili kupendelea agano hilo jipya pamoja na kuhani wake mpya.

Hili ni jambo lenye utata sana kudai, si kwa sababu mwandishi wa Waebrania hayuko wazi kuhusu nafasi yake, bali ni kwa sababu ya mabadiliko makubwa ya kitheolojia ambayo yametokea katika muktadha wetu tangu mauaji ya Holocaust. Mbele ya mambo ya kutisha ambayo chuki dhidi ya Wayahudi ilikuwa imesababisha, wanatheolojia wengi walianza kuendeleza theolojia ya maagano mawili, ambayo kulingana nayo agano la Musa lilibakia kuwa njia kwa watu wa Kiyahudi na agano jipya lilikuwa njia kwa wasio Wayahudi, kila mmoja akiwa na uhalali sawa na kufanya kazi machoni pa Mungu. Ingawa hii imekuwa njia maarufu ya kufikiri mwishoni mwa karne ya 20 na mwanzoni mwa karne ya 21, haukuwa maoni ya mwandishi wa Waebrania, wala haukuwa maoni ya Paulo, kama inavyodaiwa mara nyingi, ambaye alihuzunishwa sana na kushindwa kwa watu wake kumkumbatia Masihi wao hivi kwamba angeweza kutamani alaaniwe na kukatiliwa mbali na Mungu ikiwa hilo lingebadili mwelekeo huo.

Mambo haya yote kwa pamoja yanatimiza lengo kuu la mwandishi la kutilia mkazo kwa wasikilizaji wake thamani ya Yesu na thamani ya kubaki na uhusiano na Yesu huyu badala ya kuwaruhusu wasikilizaji wake wafikiri kwamba ni jambo lisilofaa kwao kuendelea kuhusishwa na Yesu kwa sababu ya mikazo ambayo wamewekewa na majirani zao na kwa sababu ya kile ambacho wamepoteza kwa sababu ya uadui wa jirani zao. Katika Yesu, wana kuhani wa ukoo wa ukuhani uliotukuka zaidi, ambaye kazi yake ya ukuhani inaungwa mkono na kiapo cha kimungu kinachohakikisha uhalali wake wa kudumu, kuhani ambaye ana sifa bora zaidi za kuwa mpatanishi mwenye kutegemeka, ambaye hatakufa kamwe, ambaye hana hatia ya kutenda dhambi na hivyo kumtenganisha mungu yule ambaye upendeleo wake lazima pia awe mpatanishi, kuhani ambaye anatekeleza kazi yake katika ukumbi wa kweli wa Mungu katika ukumbi wa kweli wa Mungu. patakatifu kupita uumbaji, na kuhani ambaye mpatanishi wa agano bora zaidi linalohusisha kuondolewa kwa hatia kabisa na kuleta ujuzi wa ndani wa Mungu na matakwa ya Mungu. Kwa kurejea Melkizedeki katika Mwanzo 14, kwa maagizo ya mosaic kwa huduma ya Mungu katika hema na wafanyakazi wake katika Torati, kwa maneno ya Mungu yaliyonenwa kupitia Daudi na kisha kupitia Yeremia, mwandishi pia anawapa wasikilizaji mtazamo mpya juu ya hali yao, mtu pia alihesabu kurahisisha uvumilivu.

Wakitazama tu mwelekeo ambao maisha yao yamechukua katika miaka mitano iliyopita au miaka 10 au labda miaka 20 tangu wageuzwe imani ya Kikristo, watakuwa

na mtazamo hafifu wa mwelekeo ambao hali yao imechukua. Mambo yamezidi kuwa mabaya zaidi kuliko kuwa mazuri, lakini wakichukua mtazamo huu mrefu zaidi ambao mwandishi anauweka wazi kutoka kwa mtazamo wa Mungu kushughulika na wanadamu ili kuunda watu kwa ajili yake mwenyewe, wanasimama kwenye hatua ya mapendeleo ya ajabu, kwa kuwa Mungu sasa ameleta mambo bora zaidi ambayo Mungu amekuwa akitayarisha tangu kushindwa kwa mambo ya kwanza. Mambo ambayo mfalme Daudi anasifiwa kuwa aliyatazama, mambo ambayo nabii Yereimia angeweza kusema mapema tu kuyahusu.

Kwa hivyo, kutoka kwa mtazamo huu, mahali walipo katika historia kwa kweli ni mahali pa kutamanika, sio mahali pa shida kama majirani zao wanaweza kutafuta kuwafanya wafikirie. Kwa mara nyingine tena, neno la Waebrania linaendelea kutupa changamoto pia katika hali yetu. Mtazamo ule ule wa kihistoria wa wokovu ambao mwandishi anautolea hadhira yake kuhusu ufikiaji wa Mungu ambao wanafurahia unapaswa pia kutuonya sisi tunaoishi milenia mbili baada ya kifo cha Kristo tusichukulie kuwa ufikiaji huu kwa urahisi.

Kilichopatikana ndani ya Kristo kwa ajili ya ubinadamu kumkaribia Mungu kilikuwa ni kitu cha ajabu sana ambacho kilibadilisha jinsi wanadamu walivyoitikia na kustahili kumkaribia Mungu kwa njia ya mwisho. Ibada ya Kikristo inayokuja mbele ya Mwenyezi pamoja, kwa hiyo, si kazi ngumu, si wajibu wa kula katika Jumapili zetu, bali ni pendeleo la kushangaza. Uhakikisho unaotolewa kwa Mkristo si tu wa kuweza kumkaribia Mungu zaidi katika ibada na sala wakati wowote bali pia kustahili kuingia katika uwepo wa Mungu, iwe ni baada ya kifo au katika ujio wa pili wa Kristo, ni faida ambayo haikufikiwa na yeyote katika kipindi cha kabla ya Yesu.

Mwandishi, kwa hiyo, anatupa changamoto ya kuweka fursa ambayo Yesu ametushindia hai katika akili zetu kana kwamba, kwa hakika, ilikuwa mpya na mpya kwetu na si kitu cha milenia mbili ya zamani. Katika sehemu hii yote na hasa katika sura ya 8, mwandishi anatukumbusha kwamba uumbaji unaoonekana ni wa thamani ndogo na ni ukweli usio salama kuliko ule ulioko katika ulimwengu wa milele wa Mungu usioonekana. Hili ni jambo lingine ambalo mwandishi angetuondoa katika dhamira yetu ya uthabiti na uyakinifu, kuamini na kujali zaidi kile tunachoweza kuona, kuhisi, na kusikia badala ya kile kinachobaki nje ya uchunguzi wa hisi zetu.

Kumfuata Kristo kwa mioyo yetu kamili badala ya kugawanya wakati wetu, nguvu, na uwekezaji kati ya Mungu na mali kunahitaji kushikamana na kile mwandishi anachoweza mwanzoni na mwisho wa mahubiri yake. Ulimwengu unaoonekana ni ule usiotegemeka, ilhali Yesu ndiye msingi unaotegemeka wa kujenga maisha salama kikweli. Huenda thawabu za ulimwengu huu zikaonekana kuwa halisi zaidi kuliko minong'ono ya ahadi za Mungu, lakini maadamu tunafikiri na kutathmini mambo kwa njia hii, tutakosa useja wa moyo unaowapa uanafunzi nguvu, uaminifu-maadili, na shangwe.

Mwandishi anajaribu kutusaidia kuelewa kwamba kiapo cha Mungu hakitashindwa kamwe, kwamba ahadi za Mungu zitakuja kwa waaminifu, na kwamba Yesu hatawahi kuwakatisha tamaa wale wanaomtegemea; kwa hiyo, mwandishi anajaribu kutusaidia kuendelea kujenga maisha yetu kikamilifu kuzunguka ahadi hizi na juu ya neno la huyu Yesu.